

Afscheid Grensmakelaar dhr Van Gelder

10 november 2011

Ik vervang minister Donner die mij heeft gevraagd u, namens hem, toe te spreken.

Hij vindt het jammer dat hij hier niet zelf aanwezig kan zijn, maar u weet dat als de Kamer roept een minister altijd gaat.

Geen duidelijker illustratie van wie er in ons staatsbestel de dienst uitmaakt.

Dat neemt niet weg dat hij soms wat meer tijd zou willen hebben om goede vrienden de eer te bewijzen die ze, zoals u mijnheer Van Gelder, verdienen. Maar u zult het mij moeten doen.

Een van de dingen die het meest opvallen als men zo uw carrière bekijkt, mijnheer Van Gelder, dan is het uw internationale oriëntatie. Het begon – voor zover ik weet – met haven- en scheepsbouw in Azië. Ook was u actief voor het Europese Comité van de Regio's en consulteerde u landen die tot de EU wilden toetreden.

U was lid van het Congres van de Raad van Europa en waarnemer bij verkiezingen in Kosovo, Palestina, Armenië, Georgie, Azerbeidjaan en de Oekraïne. Een rijtje landen dat op zich zelf al aangeeft dat het u bepaald niet om een vrolijk uitstapje te doen was. Ook uit uw nevenfuncties – zoals bestuurslid van het Vlaams cultureel centrum in Amsterdam -spreekt een betrokkenheid met het buitenland.

En met dat laatste kom ik bij waar ik wil zijn, want Vlaanderen lijkt zo vreselijk dichtbij maar op sommige gebieden is wel degelijk het buitenland.

Ik herinner mij een oom die mij vertelde dat hij, toen hij als kind voor het eerst de grens passeerde tussen Nederland en België, enorm teleurgesteld was. Wat hij verwachtte was er niet. De aarde liep gewoon door en er was geen brede zwart-wit geblokte band te zien die dwars door het land liep.

Later zijn zelfs de slagbomen weggehaald en zijn er alleen de borden die de grens markeren.

Althans, zo lijkt het.

Handel en het verkeer van personen en goederen daveren inderdaad zonder al teveel oponthoud van het ene land naar het andere. Het gerucht gaat dat er in Baarle- Nassau nog steeds een man rondloopt met enorme vetvlekken in zijn jas omdat hij veel te laat ontdekte dat er als smokkelaar van boter niets meer te verdienen valt.

Inderdaad; de economie heeft de grenzen allang in het vergeetboek gestopt,

ware het niet dat de overheden; het bestuur en de regelgeving nog steeds begrensd is ; gebaseerd is op grenzen. De overheden maken regels die tot aan een denkbeeldige lijn in het landschap gelden en dan opeens niet meer. Het kan natuurlijk vaak niet anders, maar raar is het wel.

Want wee je gebeente als je aan de ene kant woont en aan de andere werkt of studeert, of als je een bedrijf hebt dat niet in twee landen maar in één gebied actief is.

De vorige minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties mw Ter Horst en Staatssecretaris Timmermans hebben in 2009 – om dat soort problemen aan te pakken – dhr van Gelder bereid gevonden om als “grensmakelaar” de meest urgente knelpunten aan te pakken.

Inmiddels heeft het ministerie van BZK ook wonen en wijken onder haar hoede genomen en zijn we, onder andere, wat sensitiever geworden voor de problemen van makelaars.

Maar over één makelaar zijn we nooit ongerust geweest.

Niet over u mijnheer Van Gelder.

U heeft met de middelen waar u over beschikte op voortvarende en indrukwekkende wijze de zaak ter hand genomen en veel knelpunten uit de weg geruimd.

U heeft het goed gedaan en daar zijn we zeer erkentelijk voor.

Het vervolg op uw werk ligt ook klaar.

U weet dat we daarbij vanaf nu vooral veel van de Commissarissen van de Koningin verwachten. Zij zijn immers degenen die de grens, de grenzen en de obstakels kennen voor samenwerking tussen de landen.

We hopen dat we op die manier doorgaan met uw werk waarin niet de grens centraal staat, maar het traploos in elkaar over laten lopen van de wereld.

Dank u voor uw inzet.